

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1886

ΕΤΟΣ Α'

Χαράλαμπος Άννινος

Το λαχείον

Δράμα κοινωνικόν εις πράξεις τρεις

Γελοιογραφικόν Ημερολόγιον του έτους 1886 (Κ. Φ. Σκόκος), Αθήνα

τμ 1 (1886), σ. 42-48

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

(παριστανόμενον κατὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν).

Πράξις πρώτη.

Δύο ὥραι μετὰ μεσημβρίαν· ὁ φλογερὸς ἥλιος τοῦ Αὐγούστου πυρακτώνει τὸ ἔδαφος τῆς ὁδοῦ, ἐφ' ἧς τὸ πτώμα γαλῆς ἀναπέμπει εἰς οὐρανοὺς ἀναθυμιάσεις ἐν εἴδει αἰνῶν, ὑπὲρ τῶν ἐπιμελουμένων τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως ἀρχῶν. Αἱ μυῖαι

βομβοῦσι πενθίμως· τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης σφύζει μονοτόνως ἐκφεύγον διὰ τῆς ἀνοικτῆς στρόφιγγος τοῦ κρουνοῦ. Πάντα τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν μιᾶς τῶν παρόδων τῆς ὁδοῦ Προχστείου εἶνε κεκλεισμένα. Ἐν μόνον εἶνε ἀνοικτόν, καὶ εἰς αὐτὸ προβαίνει ὁ κύριος Ἀνακρέων Καλαναπάθης μὲ τὸ μακρὸν του νυκτικὸν ὑποκάμισον. Μόνος αὐτὸς δὲν ἀπολαύει τῆς ἀνέτου μακαριότητος τοῦ μεσημβρινοῦ ὕπνου. Εἰς τὴν κλίνην ὅπου κατεκλίθη πρὸ ὀλίγου δὲν εὔρεν ἀνάπαυσιν, ἐπειδὴ τὸν ἔδακνον λυσσωδῶς ἀφ' ἐνὸς ἢ σκέψις ὅτι ἀπελύθη πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἤδη ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκτάκτου γραφέως ἐν τῇ Ἐφορίᾳ καὶ ἀφ' ἐτέρου οἱ τρισχίλιοι κορέοι οἵτινες πατροπαραδότως χαίρουσι τὸ ἀπαράγραπτον δικαίωμα νὰ ροφῶσι τὸ αἷμα τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ δωματίου.

Μονόλογος τοῦ κ. Ἀνακρέοντος: «Θέλω λέγειν Ἀτρείδας... θέλω νὰ παραλάβω τὸ πανταλόνι μου αὔριον ἀπὸ τὸν ράπτην... θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν... θέλω νὰ δώσω τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐνοικίου εἰς τὴν κερὰ Μιχάλαινα... ἀλλὰ μὲ τί παράδες;... Ἐμένα εὔρηκε νὰ παύσῃ αὐτὸ τὸ κ... ὑπουργεῖον!... Ναῖσκε!... μὲ τῆς ἐξῆντα τέσσαρες ψωροδραχμαῖς ποῦ μοῦ ἔδινε θὰ κατορθώσῃ τὸ ἰσοζύγιον!... Δὲν πάει νὰ κευρεύεται κι' αὐτό!...»

Μικρὸς λοῦστρος ἀναφαίνεται εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς ὁδοῦ καὶ φωνάζει μὲ ὀξύτατην λαλιάν...

— Πάρτε, κύριοι, λαχεῖτ!... ἐδῶ εἶνε τὰ τυχερὰ λαχεῖτ!...

Ὁ κ. Ἀνακρέων ἐξακολουθεῖ: — «Ἄμ' ἐκεῖναις ἡ 36,40 ποῦ ἔχω γραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ξενοδοχείου;... Θὰ μοῦ δώσῃ νὰ φάγω τὸ βράδυ ὁ κύρ Μανώλης;... Καὶ ὡς τίσον ὁ χαλῆς, ὁ βουλευτῆς μου μὲ κοροϊδεύει τώρα δυὸ ἑβδομάδες καὶ σήμερα πάλιν μ' ἄφησε νὰ περιμένω σὰ χάχας εἰς τὸν Κῆπον τοῦ Κλαυθμῶνος! Τὸν παληάνθρωπον!... Μὰ δὲν θάρθουν ἐκλογαί;...

Ὁ λοῦστρος προχωρῶν:

— Πάρτε, κύριοι, λαχεῖτ!... τρία φράγκκ κ' ἓνα φράγκο!... Αὔριον τὰς δέκα ἢ ὧρα βγαίνει!...

Ὁ κ. Ἀνακρέων συνεχίζων τὸν μονόλογόν του: «Καὶ τὸ συνάλλαγμα τῶν 65 δραχμῶν, τὸ συνάλλαγμα!... ἄχ, δυστυ-

χία μου! "Εληξε πρὸ πολλοῦ καὶ τὸ διεμαρτύρησε. Καὶ ποῦ νὰ κάμη συγκατάβασιν ἐκεῖνος ὁ σκύλος ὁ τσκογλύφος! ...

Ὁ λουστρὸς πλησιάσας ἤδη ὑπὸ τὸ παράθυρον:

— Τρία φράγκα κ' ἓνα φράγκο! ... Ἐμπρός, κύριοι, τὰ τυχερὰ λαχεῖα! ...

Ὁ κ. Ἀνακρέων ἀποσύρεται ἐκ τοῦ παραθύρου ἀπομάσσει τὸν ἰδρωτὰ, ξύεται, σκέπτεται καὶ ἔπειτα κάμνει κίνημα ὡς νὰ ἤθελε νὰ εἶπη: "Υπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ!

Ὁ λουστρὸς σταματᾷ παρὰ τὴν κρήνην, πίνει νερὸν καὶ μετὰ ταῦτα ἀναφωνεῖ μὲ ὀξύτερην λαλιάν:

— Αὔριον τὰς δέκα ἢ ὡρα βγαίνουν! ... Πάρτε, κύριοι, τὰ τυχερὰ λαχεῖα! ... δυὸ μοῦ ἔμειναν! ...

Ὁ κ. Ἀνακρέων προβαίνει πάλιν εἰς τὸ παράθυρον.

Ὁ λουστρὸς κάτωθεν ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτόν:

— Ἀφεντικό! ... πάρ' ἓνα λαχεῖο! αὔριον τὰς δέκα ἢ ὡρα βγαίνει ...

Ὁ κ. Ἀνακρέων τὸν κυττάζει βλοσυρῶς κατ' ἀρχάς, ἀφηρημένος κατόπιν καὶ τέλος μειδιῶν:

— "Ελ' ἀπάνω! ...

Ὁ λουστρὸς ἀνέρχεται προθύμως. Ὁ κ. Ἀνακρέων ἐξάγει ἐκ τοῦ βάθους τοῦ σαθροῦ κιβωτίου του κύλινδρον τριῶν δραχμῶν εἰς πεντάρας καὶ ἀγοράσας τὸ γραμματίον κρύπτει αὐτὸ εἰς τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ ὁ λουστρὸς ἀπέρχεται φαιδρὸς καὶ λέγων πρὸς τὸν Ἀνακρέοντα:

— Θὰ σοῦ πέση, ἀφεντικό! ... μὰ τὸ Σταυρὸ σοῦ λέω! ... ἔχω γοῦρι! ...

*
* *

Π ρ ᾶ ξ ι ς δ ε υ τ ῆ ρ α .

Ἡ ἐπαύριον τρεῖς ὥραι μετὰ μεσημβρίαν τρία ἢ τέσσαρα παράθυρα ἀνοικτὰ εἰς τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἐν αἷς καὶ τὸ τῆς οἰκίας ὅπου κατοικεῖ ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀντικρυνοῦ μπακάλη, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιφαίνεται ἐκ διαλειμμάτων ἡ μορφή εὐσάρχου νεάνιδος.

Ὁ κ. Ἀνακρέων εἰς τὸ ἰδικόν του παράθυρον καὶ μὲ τὴν ποκαμίσαν ρεμβάζει: «Τίποτε πάλιν σήμερα!... καλὰ τὰ εἶπα ἐγὼ πῶς μὲ περιγελᾷ ὁ φαῦλος! ... ἄχ, μωρέ!... καὶ νὰ

διαλυότουνε ἡ βουλή νὰ τοῦ δείξω! ... Φαγὶ σήμερα τίποτε ... ὁ κύρ Μανώλης ἐχθὲς μοῦκοψε τὸ βῆχα! ... τῆς τελευταῖαις τρεῖς δραχμαῖς τῆς ἔδωσα γιὰ τὸ λαχεῖο! ... "Ἄμ ποῦ νὰ μὲ θυμηθῆ ἑμένα ἡ τύχη μέσα σὲ τόσαις χιλιάδες! ... Ἐκατὸν χιλιάδες φράγκα εἰς χρυσόν! ... ἀφαίρεσε 5 ο]ο, ἔννενηντα πέντε χιλιάδες ... ἀφαίρεσε καὶ δύο χιλιάδες γιὰ τὴν προεξόφλησιν, ἔννενηντα τρεῖς χιλιάδες! ... Ψυχὴ μου! ... "Ἐνα οἰκόπεδο ἀμέσως τότε ... ὄχι οἰκόπεδο, σπίτι ... ἡ καλλίτερα ἓνα καφενεῖο εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, μὲ καθρέφταις, μὲ λουσο! ... Μούντζωσε τῆς θέσες τότε! πέντε φάσκελα στὸ βουλευτὴ μου! ... "Ἐνα γκράν τραπέζι ἀμέσως ἀμέσως εἰς τοὺς φίλους .., φαντάσου, νὰ προσκαλέσω καὶ τὸν κύριον "Εφορο, ποῦ μ' ἔβλεπε σὰν ψωρόσκυλο ἴσα μὲ τὰ χθὲς! ... "Ἐπειτα μὰ καλὴ προῖκα ... τὴν μπακαλοπούλα τὴν ἀντικρυνὴ, τὴ Μελπομένη ... "Ἐχει τριάντα πέντε της! ... τριανταπέντε χιλιάδες! ... Καὶ τί κομμάτι, αἶ;...

Ἄκουεται ἡ φωνὴ μικροῦ ἑφημεριδοπώλου :

— Ἡ Παα... λιγγενεσίαα!... καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ λαχεῖου!...

Δύο τρεῖς κεφαλαὶ προβάλλουσιν ἀπὸ τὰ ἀνοιχτὰ πκράθυρα καὶ προσκαλοῦσι τὸν ἑφημεριδοπώλην. Ὁ κ. Ἀνακρέων ἐρευνᾷ εἰς τὰ θυλάκιά του καὶ ἀνευρίσκει δύο μόνας καὶ ὀρφανὰς πεντάρας, προωρισμένας διὰ τὸν ἀπαραίτητον μεταμεσημβρινὸν καφέν. Μετὰ στεναγμοῦ ὀδυνηροῦ ἀποφασίζει νὰ θυσιάσῃ τὴν μίαν πεντάραν καὶ προσκλῶν τὸν παῖδα ἀγοράζει τὴν Παλιγγενεσίαν.

Μὲ χεῖρα τρέμουσαν κρατῶν τὸ φύλλον, ρίπτει τὸ βλέμμα συγκεκινημένος ἐπὶ τῶν δημοσιευομένων ἀριθμῶν τῶν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν καὶ ἀναγινώσκει :

«Τὸν πρῶτον λαχνὸν ἐξ 100,000 δραχμῶν ἐκέρδησεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 75,846 ὁμολογία...»

Ὁρμᾷ εἰς τὸ κιβώτιόν του, ἐρευνᾷ, ἐξάγει τὸ γραμματίον καὶ παρατηρεῖ... 75,537.

Ρίπτει ἔπειτα τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς κατόπιν κληρωθέντας ἀριθμούς... Πάντες ὑπερβαίνουσι τὴν ἑκατοντάδα τῆς χιλιάδος.

Ἐπανέρχεται εἰς τὸν πρῶτον ἀριθμὸν, παρατηρεῖ πάλιν τὸ γραμματίον του, ἐκτελεῖ νοερῶς τὴν ἀφαίρεσιν καὶ ψιθυρίζει θλιβερῶς :

— Τί κακοτυχία! ἀπὸ 309 ἀριθμούς! ...

Π ρ ᾶ ξ ι ς τ ρ ῆ τ η .

(Μετὰ δύο ὥρας). Πάντα σχεδὸν τὰ παράθυρα εἶνε ἀνοικτά. Ὁ κ. Ἀνακρέων μένει ἀκόμη εἰς τὸ ἰδικόν του. Ὁ μεταμεσημβρινὸς καφές ἐγένετο ἀγαθὸν ἀνέφικτον μετὰ τὴν ἀγορὰν τῆς Παλιγγενεσίας ἢ ὑπολειπομένη πεντάρα θὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀγορὰν μιᾶς κουλούρας ἣτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς δεῖπνον τὴν ἐσπέραν. Ἀναγινώσκων μηχανικῶς ρίπτει ἐνίοτε τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀντικρυνεῦ πκραθύρου ὅπου ἴσταται ἡ θυγάτηρ τοῦ μπακάλη ἣτις στενοχωρουμένη ἐπὶ τέλους ἀποσύρεται μετ' ὀργῆς ρίπτουσα κεραυνοδόλον βλέμμα ἐπὶ τοῦ ταλαιπώρου ἔραστοῦ.

Ὁ κ. Ἀνακρέων προσβάλλεται καὶ μονολογεῖ:

— "Ἄχ! τί νὰ σοῦ κάμω!... ἔχεις δίκην. "Ἐπρεπε νὰ μοῦ πέσῃ καὶ θὰ σοῦδειχνα ἐγώ, σαρδελλοδάρελο! Ἀπὸ 309 ἀριθμούς, γιὰ συλλογίσου!... ποῦ νὰ ἦταν ἄρά γε ὁ ἀριθμὸς 75537 ὅταν ἔβαζε τὸ κοριτσάκι τὸ χέρι του;... φαντάσου νὰ ἦταν ἐκεῖ σιμά, νὰ τοῦ ξεφύγῃ ὁ πρῶτος λαχνὸς καὶ νὰ πιάσῃ τὸν δικόν μου!... Ἐκατὸ χιλιάδες φράγκα!... αἶντε βρὲ παιδιά!... διακόσιχ φράγκα μπαξίσι ἀμέσως στὸ κοριτσάκι!... Ὑστερα ἀμαξάδα καὶ στὸ Φίσερ μὲ ὅλη τὴν παρέα... Θὰ τ' ἀφήσω ὅλα εἰς τὴν Τράπεζα παρακαταθήκη μὲ τόκο 6 ο|ο... $6 \times 9 = 54$... 5400 φράγκα τὸ χρόνο εἰσόδημα!... ψυχὴ μου στὰ Πατήσια!... Τὴν ἄλλη ἑβδομάδα ἀμέσως ἓνα ταξειδάκι στὸ Παρίσι!... μὲ τὸ Φραισινέ! ὄχι μὲ τὸ Μεσαζερὶ καλλίτερα... "Ἐπειτα ὅταν γυρίσω ψηλὸ καπέλλο, γάντια, γαλλικά, παράδες!

Ἐνῶ μονολογεῖ τοιουτοτρόπως φαίνεται ἐρχόμενος ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ ἀνὴρ τις βραχύσωμος, ἰσχνός, ὠχρός, μὲ γένειον ἀραιόν, κρατῶν μαγκούραν καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ δύο ἐτέρων μορφῆς ἡλιθίου καὶ ὑπόπτου καὶ ἐνὸς ἀστυνομικοῦ κλητῆρος. Ὁ ἀγνωστος σταματᾷ ὑπὸ τὸ παράθυρον καὶ ἐρωτᾷ:

— Ἐδῶ κάθεται ἕνας κάποιος... Ἀνακρέων Καλαναπάθης;

Ὁ κ. Ἀνακρέων ὡς ν' ἀφυπνίζετο αἴφνης βλέπει μὲ ἀπορίαν καὶ ἀπαντᾷ:

— Μάλιστα, ἐδῶ...

— Τοῦ λόγου σου εἶσαι;

— Ναι ... τί αγαπάτε, παρακαλῶ;

— Ὅριστε κάτω.

Ὁ κ. Ἀνακρέων ἐνδύομενος ἐν σπουδῇ κατέρχεται ὠχρὸς καὶ τεταραγμένος, ἐνῶ εἰς τὴν ὁδὸν ἀνοίγονται ὅσα παράθυρα ἔχουσι μείνει τυχὸν κεκλεισμένα καὶ ἐξ αὐτῶν προβαίνουσιν οἱ γείτονες.

— Εἶμαι δικαστικὸς κλητῆρ, λέγει ὁ ἄγνωστος ἐκ τοῦ συστάδην πρὸς τὸν ἀτυχῆ Ἀνακρέοντα καταβάντα, καὶ ἦλθα νὰ ἐκτελέσω μίαν ἀπόφασιν.

— Μά... τί ἀπόφασιν; ἐρωτᾷ ὁ Ἀνακρέων πελιδνὸς καὶ τραυλίζων.

— Ἐνα συνάλλαγμα 65 δραχμάς ... μὲ τὰ ἔξοδα εἶνε 84.95.

— Ἄ! ... ἀναβοᾷ ὁ Ἀνακρέων ἀπεγνωσμένος.

— Ἐχεις νὰ πληρώσης; ἐρωτᾷ ἀποτόμως ὁ κλητῆρ.

— Ὁχι... ἀλλὰ μίαν μικρὰν προθεσμίαν...

— Δὲν ἔχει προθεσμίαν ἢ νὰ πληρώσης ἢ νὰ ἔλθης μαζί μου.

— Ποῦ; ...

— Εἰς τοῦ Τριγγέτα! ...

Εἰς τοῦ Τριγγέτα! ... εἰς τὰς φυλακάς! ... Ἀπὸ τῶν Παρισίων εἰς τοῦ Τριγγέτα! ἢ ἀπόστασις ὁμολογουμένως ἦτο ἀρκετὰ μεγάλη! . . .

— Μὰ πῶς! ἔτσι καλὰ καὶ σώνει στή φυλακῇ; ... ἀναφωνεῖ ὁ Ἀνακρέων ἔξαλλος· δὲν περιμένετε τοῦλάχιστον μιὰ ἡμέρα, δυὸ ἡμέραις! ...

— Ἐλα τώρα, μὴν κάνουμε ταβατούρια! ἀπαντᾷ ὁ ἀδυσώπητος κλητῆρ αὐθαδῶς· ἔλα μὲ τὸ καλό, ἢ ἀλλέως, κύτταξε! ἔχω τὸν κλητῆρα μαζί μου.

Τί ποιητέον; ὁ κ. Ἀνακρέων περιστρέφει τὸ βλέμμα καὶ δὲν βλέπει οὐδαμῶθεν βοήθειαν. Βλέπει μόνον τὴν κόρην τοῦ μπακάλη εἰς τὸ παράθυρον μειδιῶσαν χαιρεκάκως.

Καταβεβλημένος, ἀπελπισ, πείθεται καὶ ἀκολουθεῖ τὸν κλητῆρα μὲ βῆμα ἀσταθές, ἐνῶ ἐξόπισθεν τῆς συνοδίας τρέχει καὶ σκιρτᾷ σμῆνος παίδων.

Ἐν τοσοῦτῳ ἡ σκηνὴ ἐφελκύει τὴν προσοχὴν τῶν γειτόνων καὶ ὁμιλος συγκροτεῖται παρὰ τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἔνθα κατώ-

κει ὁ Ἄνακρέων. Ἔχει τὸν λόγον ἡ κυρά Μιχάλαινα, ἡ οἰκο-
δέσποινα ἣτις συνταράσσεται ὠργισμένη.

— Τὸν κασιδῆ! ἀνακράζει· κ' ἔκανε καὶ τὸν καμπόσο! ...
συναλλάγματα μοῦ εἶχε ὁ κύριος! ... πᾶνε καὶ ἡ 17 δραχμαῖς
ποῦ μοῦ χρωστᾶ ... Μ' ἄφησε δὲ τὰ κουρέλια τοῦ ἀμανάτι! ...

— Ξεμυαλισμένος ἄνθρωπος! λέγει ἀποφθεγματικῶς ἐκ τῆς
θύρας τοῦ ὀμπακάλης.

— Καὶ πῶς τὸν ἔλεγαν, κυρά, τὸ νοικάρη σου; ἐρωτᾷ ἡ γει-
τόνισσα κυρά Σταυρούλα,

— Σάματις ξέρω καλά; ... Ἕνα παράξενο ὄνομα ... Καλα-
ναπάθη, θαρρῶ, τὸν ἔλεγα.

Οἱ παρεστῶτες καγχάζουσιν.

— Καλαναπάθη; ... λέγει ἡ κυρά Σταυρούλα ἡ ἔχουσα ἀνε-
γνωρισμένον τὸ προνόμιον τῆς εὐφυΐας ἐν τῇ συνοικίᾳ, καλὰ νὰ
πάθη λοιπόν! ...

ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

